
Viggo

On faut frap a la port.

...Tid som går sätter spår. Först du kryper sen du går. Nu har det gått ett år sen vi räknade fingrar och tår. Tid då föräldrar drog andan och storken landa på verandan. Glad av dina upptåg och bus. Efterlängtat du är till jordens hus. Trots att du inte är dopad till René har du gjort en strålande entré. Du är på gång på en resa som blir lång och nu ska vi sluta skriva som om det vore paket i december och se vad händer då vi rimmor på hjortar och öppnar livets portar...

Under din resa kommer du vid otaliga tillfällen att konfronteras med många av livets olika dörrar. När en dörr stängs öppnas nya. Det händer hela tiden. Ibland är det svårt att hitta alla dessa portar. Men ingångarna finns där hela tiden och mitt ibland oss. Ständigt och jämt.

En del portar är tunga och gjorda av mäktig Eek medan andra är konstruerade i pressat laminat och betydligt lättare. Materialet är oväsentligt. Det som betyder något och gör fundamental skillnad är att vi vågar knacka på och stiga in för att se vad som finns bakom de lyckta dörrarna. Ibland kan det visa sig vara de mest förunderliga av händelser. En oupptäckt oas.

Du vet Viggo livet blir fullbordat och roligare om vi vågar öppna dörrar. Det blir bättre för oss själva och våra vänner. Den som inte vågar blir kvar på utsidan och livet passerar omärkt förbi som om vi aldrig gjorde avtryck. Det är så himla onödigt och trist. Det finns så många som knappt är en bild sin egen skugga.

Dessa dörrar leder till fantastiska rum. Hemliga platser fyllda av djupa känslor där vi kan stanna kvar och känna efter. Vissa fyller oss med djup sorg och ilska medan andra lockar fram sann glädja och djup passion. Ibland rör vi oss i salar av rädsla och besvikelse. I andra lokaler känner vi trygghet och tacksamhet. Andra platser bubblar av förhoppning och lekfullhet.

Under vår tid kan vi välja att stiga in och stanna till i dessa rum. Vi kan välja vilka dörrar vi vill öppna och besöka. Vi ska hjälpa till att öppna portar åt andra och på bästa sätt erbjuda goda människor att uppleva saker gömda i våra egna rum. När människor erbjuder att öppna sina dörrar ska vi tacka ja och blicka in. Ibland längre tid och ibland bara ett ögonblick. Vissa hemliga dörrar kan vi ha för oss själva och andra ska vi lämna på glänt. Ibland kommer chanser tillbaka som vi trott gått oss förbi.

Om du står tveksam inför valet av dörrar får du våga tappa fotfästet en stund. Prova en port. Den leder allting någonstans. Om du fortfarande tvekar då hjälper jag dig och vi öppnar dörren och går in i rummet tillsammans. Vi vandrar med öppet sinne och varsin stråhatt.

Du och jag Viggo. Du och jag.

Gudfar
Mattias Andersson. Dag som ovan.

Rekommenderat låt att lyssna till: **Unanswered Prayers** av Garth Brooks.